

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 27. marca 2014 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Informačná spoločnosť – Smernica 2001/29/ES – Webová stránka, ktorá sprístupňuje verejnosti filmové diela bez súhlasu nositeľov práva súvisiaceho s autorským právom – Článok 8 ods. 3 – Pojem ‚sprostredkovatelia, ktorých služby využíva tretia osoba na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva‘ – Poskytovateľ prístupu na internet – Uznesenie adresované poskytovateľovi prístupu na internet, ktoré mu zakazuje povoliť svojim zákazníkom prístup na webovú stránku – Vzájomné vyváženie základných práv“

Vo veci C-314/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakúsko) z 11. mája 2012 a doručený Súdnemu dvoru 29. júna 2012, ktorý súvisí s konaním:

UPC Telekabel Wien GmbH

proti

Constantin Film Verleih GmbH,

Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, podpredseda Súdného dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu štvrtej komory, sudcovia M. Safjan, J. Malenovský (spravodajca) a A. Prechal,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. júna 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- UPC Telekabel Wien GmbH, v zastúpení: M. Bulgarini a T. Höhne, Rechtsanwälte,
- Constantin Film Verleih GmbH a Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH, v zastúpení: A. Manak a N. Kraft, Rechtsanwälte,
- rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, splnomocnený zástupca,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci W. Ferrante, avvocato dello Stato,

- holandská vláda, v zastúpení: C. Schillemans a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Christie, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci S. Malynicz, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a F. W. Bulst, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. novembra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 1, článku 5 ods. 2 písm. b) a článku 8 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230), ako aj niektorých základných práv zakotvených v práve Únie.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi UPC Telekabel Wien GmbH (ďalej len „UPC Telekabel“) na jednej strane a Constantin Film Verleih GmbH (ďalej len „Constantin Film“) a Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH (ďalej len „Wega“) na druhej strane vo veci návrhu na uloženie povinnosti zablokovania prístupu svojim zákazníkom na webovú stránku, ktorá verejnosti sprístupňuje niektoré filmy posledných uvedených spoločností bez ich súhlasu.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 9 a 59 smernice 2001/29 stanovujú:

„(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. ...Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

...

(59) V digitálnom prostredí môžu byť služby sprostredkovateľov vo zvýšenej miere zneužívané tretími stranami na neoprávnené činnosti. V mnohých prípadoch sú práve sprostredkovatelia v najvýhodnejšej pozícii, aby takéto neoprávnené činnosti prevádzali [ukončili – *neoficiálny preklad*]. Preto bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné dostupné sankcie a opravné prostriedky, nositelia práv musia mať možnosť požiadať o súdny príkaz na nápravu proti sprostredkovateľovi, ktorý vo svojej sieti realizuje porušenie práv chráneného diela alebo iného predmetu ochrany treťou stranou. ...Podmienky a spôsoby uskutočnenia súdnych príkazov na nápravu sa ponechávajú na vnútroštátne zákony členských štátov.“

- 4 Článok 1 uvedenej smernice nazvaný „Rozsah pôsobnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa týka právnej ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv v rámci vnútorného trhu s osobitným dôrazom na informačnú spoločnosť.“

- 5 Článok 3 tejto smernice nazvaný „Právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti“ vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať sprístupňovanie verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, že verejnosť má k nim prístup z miesta a v čase individuálne zvolenom:

...

c) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;

...“

- 6 Článok 8 smernice 2001/29 nazvaný „Sankcie a opravné prostriedky“ vo svojom odseku 3 uvádza:

„Členské štáty zabezpečia, aby nositelia práv mali možnosť žiadať o súdny zákaz proti sprostredkovateľom, ktorých služby využívajú tretie strany na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva.“

Rakúske právo

- 7 § 18a ods. 1 zákona o autorskom práve (Urheberrechtsgesetz) z 9. apríla 1936 (BGBl. 111/1936) v znení novely autorského zákona z roku 2003 (Urheberrechtsgesetz-Novelle 2003, BGBl. I, 32/2003, ďalej len „UrhG“) znie takto:

„Autor má výlučné právo sprístupniť dielo verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, ktorý každému umožní prístup z miesta a v čase podľa jeho voľby.“

- 8 § 81 ods. 1 a 1a UrhG stanovuje:

„1. Každý, koho výlučné právo vyplývajúce z tohto zákona bolo porušené alebo kto sa takého porušenia obáva, môže podať zdržovaciú žalobu. Žaloba sa môže tiež podať proti vlastníkovi podniku, pokiaľ k porušeniu došlo v rámci činnosti jeho podniku jedným z jeho zamestnancov alebo splnomocnencom alebo pokiaľ také porušenie hrozí; § 81 ods. 1a platí analogicky.

1a. Keď ten, kto sa dopustil uvedeného porušenia alebo od koho také porušenie hrozí, na to využije služby sprostredkovateľa, možno podať zdržovaciú žalobu podľa odseku 1 aj proti sprostredkovateľovi. ...“

- 9 § 355 ods. 1 exekučného poriadku stanovuje:

„Exekúcia proti osobe, ktorej bola uložená povinnosť zdržať sa konania alebo strpieť konanie, sa uskutoční tak, že z dôvodu akéhokoľvek porušenia súd, ktorý exekúciu

vykonáva, po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu v rámci povolenia exekúcie uloží na návrh pokutu. Z dôvodu každého ďalšieho porušenia je súd, ktorý exekúciu vykonáva, povinný uložiť na návrh ďalšiu pokutu alebo trest odňatia slobody až na celkové obdobie jedného roka. ...“

- 10 Z vysvetliviek vnútroštátneho súdu v jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v štádiu exekučného konania adresát zákazu môže na účely zbavenia sa vlastnej zodpovednosti namietat, že prijal všetky opatrenia, ktoré bolo možné od neho očakávať, aby zabránil zakázanému výsledku.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 11 Keď Constantin Film a Wega, dve spoločnosti zaoberajúce sa filmovou produkciou, zistili, že webová stránka bez ich súhlasu ponúkala buď stiahnutie alebo pozeranie cez „streaming“ niektorých filmov, ktoré tieto spoločnosti produkovali, obrátili sa na príslušný súd, aby uznesením vydaným podľa § 81 ods. 1a UrhG uložil UPC Telekabel ako poskytovateľovi prístupu na internet povinnosť zablokovať svojim zákazníkom prístup na predmetnú webovú stránku v rozsahu, v akom sa na tejto stránke bez ich súhlasu verejnosti sprístupňujú kinematografické diela, ku ktorým majú právo súvisiace s autorským právom.
- 12 Uznesením z 13. mája 2011 Handelsgericht Wien (Rakúsko) zakázal UPC Telekabel, aby svojim zákazníkom poskytovala prístup na predmetnú webovú stránku, pričom tento zákaz sa mal predovšetkým zrealizovať zablokovaním názvu domény a aktuálnej IP adresy („Internet Protocol“) tejto stránky, ako aj akejkolvek inej IP adresy tejto stránky, o ktorej by sa táto spoločnosť dozvedela.
- 13 V júni 2011 predmetná webová stránka ukončila svoju činnosť po tom, ako jej prevádzkovateľov začala stíhať nemecká polícia.
- 14 Uznesením z 27. októbra 2011 Oberlandesgericht Wien (Rakúsko) ako odvolací súd čiastočne zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu, v akom tento súd nesprávne špecifikoval prostriedky, aké UPC Telekabel mala uplatniť na účely zablokovania predmetnej webovej stránky a zároveň vykonania uznesenia týkajúceho sa príkazu. Oberlandesgericht Wien na to, aby dospel k tomuto záveru, najprv vychádzal z domnienky, že § 81 ods. 1a UrhG treba vykladať s prihliadnutím na článok 8 ods. 3 smernice 2001/29. Následne konštatoval, že tým, že UPC Telekabel svojim zákazníkom protiprávne on-line sprístupnila umiestnené obsahy, mala sa považovať za sprostredkovateľa, ktorého služby sa využívajú na porušenie práva súvisiaceho s autorským právom, a preto Constantin Film a Wega boli oprávnené požadovať vydanie uznesenia voči tejto spoločnosti. Pokiaľ však ide o ochranu autorského práva, Oberlandesgericht Wien sa domnieval, že UPC Telekabel mohla byť zviazaná len vo forme uloženia povinnosti dosiahnutia výsledku, a to zakázania prístupu na predmetnú webovú stránku svojim zákazníkom, ale výber prostriedkov, akými výsledok dosiahne, musí byť ponechaný na nej.
- 15 UPC Telekabel podala opravný prostriedok „Revision“ na Oberster Gerichtshof (Rakúsko).

- 16 Na podporu svojho opravného prostriedku UPC Telekabel predovšetkým uvádza, že jej služby nemožno považovať za služby, ktoré sa využívajú na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29, pretože nie je v žiadnom obchodnom vzťahu s prevádzkovateľmi predmetnej webovej stránky a nepreukázalo sa, že jej vlastní zákazníci konali protiprávne. V každom prípade UPC Telekabel tvrdí, že možno technicky obísť akékoľvek z opatrení slúžiacich na zablokovanie stránky, ktoré by bolo možné prijať, a že niektoré z nich sú značne nákladné.
- 17 Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 8 ods. 3 smernice 2001/29... vykladať tak, že osoba, ktorá bez povolenia nositeľa práv sprístupní verejnosti na internete predmety podliehajúce ochrane (v zmysle článku 3 ods. 2 smernice 2001/29), využíva služby poskytovateľa prístupu na internet (Access-Provider) tých osôb, ktorým sa sprístupnia takéto predmety podliehajúce ochrane?

Ak bude odpoveď na prvú otázku záporná:

2. Sú rozmnožovanie na súkromné použitie [v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29] a prechodné a náhodné rozmnožovanie [v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 2001/29] prípustné iba vtedy, ak bol originál rozmnožovania zákonne rozmnožený, rozširovaný alebo verejne sprístupnený?

Ak bude odpoveď na prvú alebo druhú otázku kladná, a preto bude potrebné proti poskytovateľovi prístupu [na internet] (Access-Provider) vydať súdne zákazy podľa článku 8 ods. 3 smernice 2001/29:

3. Zlučuje sa s právom Únie, predovšetkým so vzájomným vyvážením základných práv zúčastnených subjektov, ktoré je podľa práva Únie nevyhnutné, aby sa poskytovateľovi prístupu na internet (Access-Provider) celkom všeobecne (teda bez nariadenia konkrétnych opatrení) zakázalo umožniť svojim zákazníkom prístup ku konkrétnej webovej stránke, pokiaľ sú tam výlučne alebo v prevažnej miere sprístupňované obsahy bez súhlasu nositeľov práv, keď môže poskytovateľ prístupu na internet (Access-Provider) odvrátiť použitie donucovacieho prostriedku pre porušenie tohto zákazu dôkazom, že sám prijal všetky primerané opatrenia?

Ak bude tretia otázka zodpovedaná záporne:

4. Zlučuje sa s právom Únie, predovšetkým s nevyhnutným vzájomným vyvážením základných práv zúčastnených subjektov, uložiť poskytovateľovi prístupu na internet (Access Provider) určité opatrenia, aby sťažil svojim zákazníkom prístup na webovú stránku s protizákonne sprístupneným obsahom, keď tieto opatrenia vyžadujú nemalé náklady, ale môžu byť obídené aj bez zvláštnych technických znalostí?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti prejudiciálnych otázok

- 18 Na úvod treba uviesť, že skutočnosť, že webová stránka dotknutá vo veci samej ukončila svoju činnosť, nemá za následok neprípustnosť prejudiciálnych otázok.
- 19 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za vydané súdne rozhodnutie, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil tak nevyhnutnosť, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 2013, Aziz, C-415/11, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 34).
- 20 Súdny dvor teda môže odmietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok Aziz, už citovaný, bod 35).
- 21 O takýto prípad nejde vo veci samej, pretože z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa rakúskeho práva vnútroštátny súd musí vydať svoje rozhodnutie na základe skutkového stavu opísaného v prvostupňovom rozhodnutí, t. j. v čase, keď webová stránka dotknutá vo veci samej ešte bola prístupná.
- 22 Z uvedeného vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prvej otázke

- 23 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 3 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá na webovej stránke verejnosti sprístupní predmety ochrany bez súhlasu nositeľa práv v zmysle článku 3 ods. 2 tejto smernice, využíva služby poskytovateľa prístupu na internet osobám, ktoré si tieto predmety prehliadajú, a tohto poskytovateľa treba považovať za sprostredkovateľa v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29.
- 24 Na úvod treba uviesť, že vo veci samej je nesporné, že predmety podliehajúce ochrane boli sprístupnené užívateľom webovej stránky bez súhlasu nositeľov práv uvedených v článku 3 ods. 2.
- 25 Keďže podľa tohto ustanovenia nositelia práv majú výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akékoľvek sprístupňovanie verejnosti, treba konštatovať, že sprístupnenie predmetu ochrany verejnosti na webovej stránke bez súhlasu nositeľov práv porušuje autorské právo a s ním súvisiace práva.
- 26 V snahe napraviť túto situáciu porušovania predmetných práv článok 8 ods. 3 smernice 2001/29 dáva nositeľom práv možnosť žiadať o vydanie súdneho zákazu proti sprostredkovateľom, ktorých služby využívajú tretie strany na porušovanie niektorého z ich práv.
- 27 Ako sa uvádza v odôvodnení 59 smernice 2001/29, keďže služby sprostredkovateľov sa vo zvýšenej miere zneužívajú na porušenie autorského práva alebo s ním súvisiacich

práv, v mnohých prípadoch sú práve sprostredkovatelia v najvýhodnejšej pozícii, aby takéto porušovania ukončili.

- 28 Vo veci samej Handelsgericht Wien a následne Oberlandesgericht Wien zaviazali UPC Telekabel, poskytovateľa prístupu na internet uvedeného v príkaze dotknutom vo veci samej, aby ukončil porušovanie práv Constantin Film a Wega.
- 29 UPC Telekabel však spochybňuje, že by sa mohla v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29 považovať za sprostredkovateľa, ktorého služby sa využívajú na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva.
- 30 V tejto súvislosti z odôvodnenia 59 smernice 2001/29 vyplýva, že pojem „sprostredkovateľ“ použitý v článku 8 ods. 3 tejto smernice sa vzťahuje na akúkoľvek osobu, ktorá vo svojej sieti realizuje porušenie práv chráneného diela alebo iného predmetu ochrany treťou stranou.
- 31 Z hľadiska cieľa sledovaného smernicou 2001/29 vyplývajúceho najmä z odôvodnenia 9 tejto smernice, ktorý spočíva v zabezpečení vysokej úrovne ochrany, treba chápať takto použitý pojem porušenie v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na situáciu predmetu ochrany sprístupneného na internete verejnosti bez povolenia nositeľov predmetných práv.
- 32 Preto vzhľadom na skutočnosť, že poskytovateľ prístupu na internet je subjektom, ktorý je zodpovedný za každý protiprávny prenos medzi niektorým z jeho zákazníkov a treťou osobou, pretože tým, že poskytuje prístup na prístup k sieti, umožňuje takýto prenos (pozri v tomto zmysle uznesenie z 19. februára 2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, Zb. s. I-1227, bod 44), treba konštatovať, že poskytovateľ prístupu na internet, o akého ide vo veci samej, ktorý svojim zákazníkom umožňuje prístup k predmetom ochrany sprístupneným verejnosti na internete treťou osobou, je sprostredkovateľom, ktorého služby sa využívajú na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29.
- 33 Takýto záver potvrdzuje cieľ sledovaný smernicou 2001/29. Vylúčenie poskytovateľov prístupu na internet z pôsobnosti článku 8 ods. 3 smernice 2001/29 by totiž výrazne znížilo ochranu nositeľov práv zaručenú touto smernicou (pozri v tomto zmysle uznesenie LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, už citované, bod 45).
- 34 Uvedený záver nemôže byť spochybnený námietkou, podľa ktorej na to, aby sa uplatnil článok 8 ods. 3 smernice 2001/29, je potrebné, aby existoval zmluvný vzťah medzi poskytovateľom prístupu na internet a osobou, ktorá porušila autorské právo alebo s ním súvisiace právo.
- 35 Ani zo znenia uvedeného článku 8 ods. 3 a ani z iného ustanovenia smernice 2001/29 totiž nevyplýva, že by sa vyžadoval osobitný vzťah medzi osobou, ktorá porušuje autorské právo alebo s ním súvisiace právo, a sprostredkovateľom. Okrem toho takúto požiadavku nemožno vydedukovať ani z cieľov sledovaných touto smernicou, keďže pripustenie takejto požiadavky by znížilo právnu ochranu priznanú nositeľom

predmetných práv, hoci cieľom uvedenej smernice, ako vyplýva predovšetkým z odôvodnenia 9 tejto smernice, je konkrétne zaručiť im vysokú úroveň ochrany.

- 36 Záver, ku ktorému dospel Súdny dvor v bode 30 tohto rozsudku, nie je vôbec spochybnený tvrdením, podľa ktorého na získanie vydania súdneho príkazu voči poskytovateľovi prístupu na internet musia nositelia autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva preukázať, že niektorí zo zákazníkov uvedeného poskytovateľa si skutočne na predmetnej webovej stránke prehliadali predmety ochrany sprístupnené verejnosti bez povolenia nositeľov práv.
- 37 Smernica 2001/29 totiž vyžaduje, aby cieľom opatrení, ktoré sú členské štáty povinné prijať na účely dosiahnutia súladu s touto smernicou, bolo nielen ukončiť porušovania autorského práva alebo s ním súvisiacich práv, ale aj im zabrániť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. novembra 2011, *Scarlet Extended*, C-70/10, Zb. s. I-11959, bod 31, a zo 16. februára 2012, *SABAM*, C-360/10, zatiaľ neuvverejnený v Zbierke, bod 29).
- 38 Takýto preventívny účinok predpokladá, že nositelia autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva môžu podať žalobu bez povinnosti preukázať, že zákazníci poskytovateľa prístupu na internet skutočne prehliadajú predmety ochrany sprístupnené bez povolenia uvedených nositeľov.
- 39 Uvedené platí o to viac z dôvodu, že na existenciu sprístupnenia diela verejnosti postačuje, že uvedené dielo bolo verejnosti sprístupnené, pričom nie je rozhodujúce, či osoby tvoriace túto verejnosť v skutočnosti mali, resp. nemali k tomuto dielu prístup (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. decembra 2006, *SGAE*, C-306/05, Zb. s. I-11519, bod 43).
- 40 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 8 ods. 3 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá na webovej stránke verejnosti sprístupní predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv v zmysle článku 3 ods. 2 tejto smernice, využíva služby poskytovateľa prístupu na internet osobám, ktoré si tieto predmety prehliadajú, a tohto poskytovateľa treba považovať za sprostredkovateľa v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29.

O druhej otázke

- 41 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku už netreba odpovedať na druhú otázku.

O tretej otázke

- 42 Treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú základné práva priznané právom Únie vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa formou príkazu vydaného súdom zakázalo poskytovateľovi prístupu na internet poskytovať svojim zákazníkom prístup na webovú stránku, na ktorej sa on-line umiestňujú predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv, pokiaľ tento príkaz bližšie nešpecifikuje, aké opatrenia má tento poskytovateľ prístupu prijať, a ak poskytovateľ môže odvrátiť uplatnenie sankcií za porušenie uvedeného príkazu dôkazom, že prijal všetky primerané opatrenia.
- 43 Z tohto hľadiska, ako vyplýva z odôvodnenia 59 smernice 2001/29, spôsoby vydávania súdnych príkazov, ktoré musia členské štáty upraviť na základe článku 8 ods. 3 tejto

smernice, ako sú spôsoby týkajúce sa podmienok, ktoré treba splniť, a postup, ktorým sa treba riadiť, upravuje vnútroštátne právo.

- 44 Z toho vyplýva, že tieto vnútroštátne pravidlá, rovnako ako ich uplatnenie vnútroštátnymi súdmi musia tiež dodržiavať obmedzenia vyplývajúce zo smernice 2001/29, ako aj z prameňov práva, na ktoré odkazuje odôvodnenie 3 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok *Scarlet Extended*, už citovaný, bod 33 a tam citovanú judikatúru).
- 45 Na účely posúdenia súladu súdneho príkazu prijatého na základe článku 8 ods. 3 smernice 2001/29, o aký ide vo veci samej, s právom Únie, treba najmä zohľadniť požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv, a to v súlade s článkom 51 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) (pozri v tomto zmysle rozsudok *Scarlet Extended*, už citovaný, bod 41).
- 46 Súdny dvor už rozhodol, že ak existuje rozpor medzi viacerými základnými právami, musia členské štáty pri preberaní smernice dbať na to, aby vychádzali z výkladu tejto smernice, ktorý umožňuje zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi uplatniteľnými základnými právami chránenými právnym poriadkom Únie. Ďalej je potrebné, aby orgány a súdy členských štátov pri vykonávaní opatrení na prebratie tejto smernice nielen vykladali svoje vnútroštátne právo v súlade s uvedenou smernicou, ale tiež dbali na to, aby nevychádzali z výkladu tejto smernice, ktorý by kolidoval s uvedenými základnými právami alebo s inými všeobecnými zásadami práva Únie, ako je zásada proporcionality (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. januára 2008, *Promusicae*, C-275/06, Zb. s. I-271, bod 68).
- 47 Vo veci samej treba uviesť, že príkaz, o aký ide vo veci samej, prijatý na základe článku 8 ods. 3 smernice 2001/29, v zásade stavia proti sebe po prvé autorské práva a s ním súvisiace práva, ktoré sú súčasťou duševného vlastníctva, a sú preto chránené podľa článku 17 ods. 2 Charty, po druhé slobodu podnikania priznanú podľa článku 16 Charty takým hospodárskym subjektom, akými sú poskytovatelia prístupu na internet, a po tretie slobodu informácií užívateľov internetu, ktorých ochrana je zaručená článkom 11 Charty.
- 48 Pokiaľ ide o slobodu podnikania, treba konštatovať, že prijatie takého príkazu, o aký ide vo veci samej, je obmedzením tejto slobody.
- 49 Právo slobodne podnikat' predovšetkým zahŕňa právo každého podniku slobodne nakladať s disponibilnými ekonomickými, technickými a finančnými zdrojmi pri obmedzení zodpovednosti, ktorú nesie za svoje vlastné konanie.
- 50 Taký príkaz, o aký ide vo veci samej, predstavuje pre osobu, ktorej je príkaz určený, obmedzenie slobodného používania disponibilných zdrojov, pretože ju zaväzuje k tomu, aby prijala opatrenia, ktoré môžu byť značne nákladné, môžu mať významný vplyv na organizáciu jej činností alebo si vyžadovať technicky náročné a komplikované riešenia.
- 51 Takýto príkaz však zrejme nezasahuje do samotnej podstaty práva poskytovateľa prístupu na internet dotknutého vo veci samej slobodne podnikat'.

- 52 Na jednej strane takýto príkaz, o ktorý ide vo veci samej, ponecháva na adresátovi, aby si sám zvolil, aké konkrétne opatrenia prijme na dosiahnutie sledovaného výsledku, a preto si môže vybrať prostriedky, ktoré najlepšie zodpovedajú zdrojom a kapacitám, ktorými disponuje, a ktoré sú v súlade s inými povinnosťami a úlohami, ktorým musí čeliť pri výkone svojej činnosti.
- 53 Na druhej strane takýto príkaz svojmu adresátovi umožňuje zbaviť sa zodpovednosti tým, že preukáže, že prijal všetky primerané opatrenia. Takáto možnosť zbavenia sa zodpovednosti má očividne za následok to, že adresát tohto príkazu nemusí znášať neprimerané náklady, čo je zrejme odôvodnené najmä vzhľadom na skutočnosť, že adresát neporušil základné právo duševného vlastníctva, ktoré viedlo k prijatiu uvedeného príkazu.
- 54 Z tohto hľadiska musí mať adresát príkazu dotknutého vo veci samej podľa zásady právnej istoty možnosť uplatniť na súde po tom, čo sú známe vykonávacie opatrenia, ktoré prijal, a predtým než sa prípadne prijme rozhodnutie o uložení sankcie, tvrdenie, že prijaté opatrenia sú skutočne tými opatreniami, ktoré možno od neho očakávať pri úsilí zabrániť neželanému výsledku.
- 55 Ak si teda adresát príkazu, o akého ide vo veci samej, vyberá prostriedky na splnenie daného príkazu, musí dbať na dodržiavanie základného práva užívateľov internetu na slobodu informácií.
- 56 V tejto súvislosti opatrenia, ktoré prijíma poskytovateľ prístupu na internet, musia byť presne zacielené takým spôsobom, že musia slúžiť na ukončenie porušovania autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva treťou osobou bez toho, aby sa tým užívatelia internetu využívajúci služby tohto poskytovateľa na účely zákonného prístupu k informáciám cítili dotknutí. Pri neposkytnutí prístupu by zásah uvedeného poskytovateľa do slobody informácií prináležiacej uvedeným užívateľom zrejme bol z hľadiska sledovaného cieľa neoprávnený.
- 57 Vnútroštátne sudy musia mať možnosť overiť, či ide o takýto prípad. V súvislosti s príkazom, o aký ide vo veci samej, treba uviesť, že ak poskytovateľ prístupu na internet prijme opatrenia, ktoré mu umožnia realizovať stanovený zákaz, vnútroštátne sudy nemajú možnosť uskutočniť takúto kontrolu v štádiu exekučného konania, pokiaľ nebola v tejto súvislosti podaná námietka. V dôsledku toho na to, aby vydanie príkazu dotknutého vo veci samej nebolo v rozpore so základnými právami priznanými právom Únie, je nevyhnutné, aby vnútroštátne procesné pravidlá užívateľom internetu umožňovali dovoľávať sa svojich práv na súde po tom, čo bol súd oboznámený s vykonávacími opatreniami, ktoré poskytovateľ prístupu na internet prijal.
- 58 Pokiaľ ide o právo duševného vlastníctva, na úvod treba konštatovať, že nie je vylúčené, že výkon príkazu dotknutého vo veci samej nepovedie k úplnému ukončeniu zásahov do práva duševného vlastníctva dotknutých osôb.
- 59 Na jednej strane sa totiž zistilo, že adresát takéhoto príkazu má možnosť zbaviť sa vlastnej zodpovednosti, a teda neprijat' určité realizovateľné opatrenia z dôvodu, že ich nemožno považovať za primerané.

- 60 Na druhej strane nemožno vylúčiť, že neexistuje žiadna technika, ktorá by mohla úplne zabrániť porušovaniu práva duševného vlastníctva, a v dôsledku toho niektoré opatrenia by prípadne bolo možné nejakým spôsobom obísť, alebo takúto techniku nie je možné uviesť do praxe.
- 61 Treba uviesť, že z článku 17 ods. 2 Charty nijako nevyplýva, že právo duševného vlastníctva by bolo nedotknuteľné, a teda že by nevyhnutne muselo podliehať absolútnej ochrane (pozri v tomto zmysle rozsudok *Scarlet Extended*, už citovaný, bod 43).
- 62 Opatrenia prijaté adresátom príkazu dotknutého vo veci samej musia byť v čase výkonu tohto príkazu dostatočne účinné na zabezpečenie účinnej ochrany predmetného základného práva, t. j. musia mať za následok zabránenie alebo sťaženie nedovoleného prehliadania chránených predmetov a ozajstné odradenie užívateľov internetu, ktorí využívajú služby adresáta tohto príkazu, od prehliadania týchto predmetov, ku ktorým majú prístup v rozpore s uvedeným základným právom.
- 63 V dôsledku toho, aj keď prípadne opatrenia prijaté na vykonanie príkazu, o aké ide vo veci samej, nemôžu viesť k úplnému ukončeniu porušovania práva duševného vlastníctva, nemožno ich z tohto dôvodu považovať za nezlučiteľné s požiadavkou primeranej rovnováhy, ktorú treba podľa článku 52 ods. 1 *in fine* Charty nájsť, medzi uplatniteľnými základnými právami, avšak pod podmienkou, že jednak zbytočne nezabavujú užívateľov internetu možnosti zákonného prístupu k dostupným informáciám a že jednak majú za následok zabránenie alebo sťaženie nedovoleného prehliadania chránených predmetov a ozajstné odradenie užívateľov internetu, ktorí využívajú služby adresáta tohto príkazu, od prehliadania týchto predmetov, ku ktorým majú prístup v rozpore s právom duševného vlastníctva.
- 64 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že základné práva priznané právom Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby sa formou príkazu vydaného súdom zakázalo poskytovateľovi prístupu na internet poskytovať svojim zákazníkom prístup na webovú stránku, na ktorej sa on-line umiestňujú predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv, pokiaľ tento príkaz bližšie nešpecifikuje, aké opatrenia má tento poskytovateľ prístupu prijať, a ak poskytovateľ môže odvrátiť uplatnenie sankcií za porušenie uvedeného príkazu dôkazom, že sám prijal všetky primerané opatrenia, avšak za podmienky, že jednak prijaté opatrenia zbytočne nezabavujú užívateľov internetu možnosti zákonného prístupu k dostupným informáciám a že jednak tieto opatrenia majú za následok zabránenie alebo sťaženie nedovoleného prehliadania predmetov ochrany a ozajstné odradenie užívateľov internetu, ktorí využívajú služby adresáta tohto príkazu, od prehliadania týchto predmetov, ku ktorým majú prístup v rozpore s právom duševného vlastníctva, čo prináleží overiť vnútroštátnym orgánom a súdom.

O štvrtej otázke

- 65 Vzhľadom na odpoveď na tretiu otázku už netreba odpovedať na štvrtú otázku.

O trovách

- 66 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v

konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 8 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá na webovej stránke verejnosti sprístupní predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv v zmysle článku 3 ods. 2 tejto smernice, využíva služby poskytovateľa prístupu na internet osobám, ktoré si tieto predmety prehliadajú, a tohto poskytovateľa treba považovať za sprostredkovateľa v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 2001/29.**
- 2. Základné práva priznané právom Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby sa formou príkazu vydaného súdom zakázalo poskytovateľovi prístupu na internet poskytovať svojim zákazníkom prístup na webovú stránku, na ktorej sa on-line umiestňujú predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv, pokiaľ tento príkaz bližšie nešpecifikuje, aké opatrenia má tento poskytovateľ prístupu prijať a ak poskytovateľ môže odvrátiť uplatnenie sankcií za porušenie uvedeného príkazu dôkazom, že sám prijal všetky primerané opatrenia, avšak za podmienky, že jednak prijaté opatrenia zbytočne nezbavujú užívateľov internetu možnosti zákonného prístupu k dostupným informáciám a že jednak tieto opatrenia majú za následok zabránenie alebo sťaženie nedovoleného prehliadania predmetov ochrany a ozajstné odradenie užívateľov internetu, ktorí využívajú služby adresáta tohto príkazu, od prehliadania týchto predmetov, ku ktorým majú prístup v rozpore s právom duševného vlastníctva, čo prináleží overiť vnútroštátnym orgánom a súdom.**

Podpisy

---

* Jazyk konania: nemčina.